

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201730
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515201730.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o, so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanej: J. H., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/XXX, XXX XX B. C., občianka SR v konaní o zaplatenie 248,95 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej právo na náhradu trov konania sa **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajší súd proti žalovanej návrh na zaplatenie sumy 248,95 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzavrela so žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách dňa 16.6.2008 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb. Spoločnosť Slovak Telekom žalovanej poskytla plnenie riadne a včas, podľa účtovných dokladov, žalovaná neuhradila vystavené faktúry. Dňa 20.11.2013 uzavrel žalobca so spoločnosťou Slovak Telekom Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe čoho sa žalobca stal vlastníkom pohľadávky. K otázke oprávnenosti vyúčtovania zmluvnej pokuty žalobca uviedol, že ním vymáhanú zmluvnú pokutu nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Zdôraznil, že ani v jednom prípade súd nevyslovil záver, že samotný fakt uzavretia dohody o zmluvnej pokute medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy predstavuje neprijateľnú podmienku. Inštitút zmluvnej pokuty slúži ako zabezpečovací prostriedok v zmluvných vzťahoch považuje žalobca za absolútne oprávnené. Ustanovenie dodatku týkajúce sa dojednaní zmluvnej pokuty presne určuje povinnosti, po prerušení ktorých má Podnik právo vyfakturovať dohodnutú zmluvnú pokutu. Žalovaná bola pri podpise zmluvných dokumentov oboznámená s možnosťou jej uplatnenia. Poukázal na príslušný bod Dodatku, kde sa nachádza taxatívny výpočet povinnosti, po porušení ktorých má Podnik právo uplatniť si dohodnutú zmluvnú pokutu. Ak sa uvádza „porušenie akejkoľvek povinnosti“ myslí sa tým porušenie akejkoľvek povinnosti z povinnosti následne vymenovaných. V danom prípade sa jedná o zmluvný vzťah so synalagmatickým charakterom, z ktorého vyplýva, že práva a povinnosti jednej zmluvnej strany zodpovedajú právam a povinnostiam druhej zmluvnej strany. K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok žalobca uviedol, že zo strany účastníka prijatie rozhodnutia o uzatvorení, resp. neuzatvorení zmluvy stále ostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu. Žalovaná si slobodne, bez nátlaku vybrala poskytovateľa služieb ako dodávateľa služieb, sama si vybrala okruh služieb a napokon sama si zvolila mobilný telefón. K otázke preukázania dobývania kreditu na SIM karte, poukázal na prenos dôkazného bremena na odporcu. Okrem toho, ako ďalej žalobca uviedol, k účastníkovi podnik nepristupuje tak, že by obratom po nezaplatení faktúry za prvé zúčtovacie obdobie

účastníka deaktivoval a zmluvu zrušil. V prípade porušenia zmluvy nedochádza automaticky k deaktivácii SIM karty, ale dochádza iba k tzv. „suspencii klienta“. Počas tohto štvormesačného obdobia má dlžný klient ešte možnosť vyrovnat' svoj záväzok bez uplatnenia zmluvnej pokuty.

Súd doručil žalovanej návrh žalobcu spolu s prílohami a obom účastníkmi zaslal poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovanú zároveň vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrila v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby vo vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obhajobu a pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň ju poučil, že ak nesplní túto svoju povinnosť podľa § 114 ods. 2 O.s.p. uloženú uznesením, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Poučenie spolu s výzvou prevzala žalovaná dňa 10.9.2015.

Žalovaná sa k návrhu nevyjadrila.

Keďže predmet konania neprevyšuje 1 000 eur, v zmysle § 200ea O.s.p. ide o drobný spor, pri ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, preto súd dňa 15.10.2015 vyvesil na úradnej tabuli súdu a elektronicky zverejnil oznam, že dňa 29.10.2015 bude vo veci účastníkov konania verejne vyhlásený rozsudok, ktorý následne vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov - zmluvou o pripojení zo dňa 16.6.2008, dodatkom k zmluve z 9.2.2010, faktúrou č. 7203942490 na sumu 248,95 eur splatnou 25.4.2012, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z obchodného registra žalobcu a jeho právneho zástupcu, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu, spol. Slovak Telekom, a.s., uzavrel dňa 16.6.2008 so žalovanou zmluvu o pripojení, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanej elektronické komunikačné služby.

Podľa Dodatku k zmluve o pripojení s dátumom 9.2.2010, právny predchodca žalobcu odpredal žalovanej mobilné zariadenie Samsung S 4230 pink za kúpnu cenu 1 euro, s dobou viazanosti 27 mesiacov a zmluvnou pokutou 248,95 eur.

Žalovaná neuhradila právnemu predchodcovi žalobcu faktúrou č. 7203942490 na sumu 248,95 eur, splatnú 25.04.2012, ktorou jej bola vyúčtovaná zmluvná pokuta.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, pohľadávku voči žalovanej v sume 248,95 eur nadobudol žalobca. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 4.12.2013.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa bodu 3 Dodatku k zmluve o pripojení v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b), v bode 2, 3 tohto Dodatku v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

V zmysle zmlúv o pripojení sú Všeobecné podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, tieto zmluvné podmienky zo strany žalobcu súd doložené neboli.
Všeobecné podmienky žalobca súd nepredložil.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len Obč. zák.) zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len Obč. zák.) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Obč. zák. v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 544 ods. 3 Obč. zák. ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Právne posúdenie veci:

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Účastníci písomnou formou v súlade s citovaným ustanovením § 43 zákona o elektronických komunikáciách uzatvorili zmluvu o pripojení, ktorou sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej elektronickej komunikačne služby. V skutočnosti išlo o viazané zmluvy, a to jednak zmluvu o pripojení a

jednak o kúpnu zmluvu (kúpa mobilného zariadenia), pričom podľa zmluvy o pripojení, resp. dodatku sa žalovaná zaviazala používať služby právneho predchodcu žalobcu v trvaní 27 mesiacov.

Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko žalobca vystupoval v postavení dodávateľa a konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Žalovaná podľa žalobcu neuhradila faktúru v sume 248,95 eur, ktorou jej jeho právny predchodca fakturoval zmluvnú pokutu.

Predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovanej hradiť žalobcovi zmluvnú pokutu. Zo žiadneho z priložených listinných dôkazov nevyplýva, aby žalovaná porušila zmluvné povinnosti, porušením ktorých by žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobca súdu nedoložil ani Všeobecné podmienky.

Naviac právo na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Súd uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvné pokuty sú dojednané za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách právnym predchodcom žalobcu uzatváraných, súd ju musí podrobiť súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných dojednaní.

Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení, resp. dodatku k nej týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j. že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že právny predchodca žalobcu ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta je alebo nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka). Kládí sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak, ako je dojednaná v zmluve o pripojení, považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje).

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka a túto zmluvnú pokutu upraviť. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej zľavnené mobilné zariadenie, resp. jej umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu za ním určenú znižujúcu kúpnu cenu, čo je podľa názoru súdu prejavom jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal aj z právoplatných rozhodnutí súdov napr. Okresného súdu Prešov z 13.08.2010 č.k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29.06.2011 č.k. 2Co/137/2010, ktorými bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Taktiež aj vo veci Okresného súdu Prešov zo dňa 16.08.2010 č.k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 09.05.2011 č.k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch, čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti (tak vlastnej, ako aj iných súdov), došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu

neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku.

Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z.).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len realizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Z uvedených dôvodov súd žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazat' žalovanú k zaplateniu zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu, v zmysle ktorého má žalovaná ako úspešná účastníčka právo na náhradu trov konania, žalovaná si však právo na náhradu trov konania neuplatnila, z obsahu spisu ani nevyplýva aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že jej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.